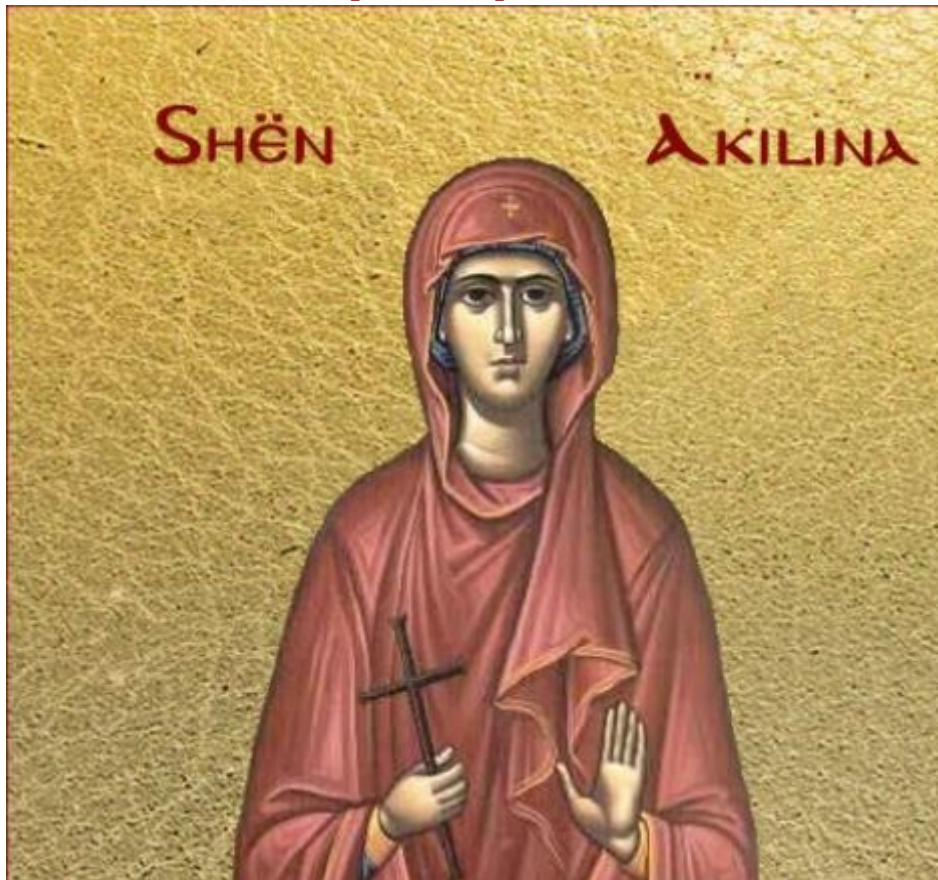

Dëshmore Akilina në Liban. Episkop Antipatri. Evlogji i Antiokisë. Episkop Trifili. Oshënar Jakovi.

E martë, 13 qershor 2023 – Shenjtori i ditës.

JEMI NË KRESHMËN E APOSTUJVE

Dëshmore Akilina në Liban. Episkop Antipatri. Evlogji i Antiokisë. Episkop Trifili. Oshënar Jakovi.

- DËSHMORE AKILINA NË LIBAN -

Shën Akilina ishte bija e një fisniku, Eftolmit të Fenikit. U pagëzua kur ishte 5 vjeçe nga episkopi Eftali.

Kur ishte 10 vjeçe, ajo i mësonte shoqet e saj të hiqnin dorë nga idhujt për të ndjekur Krishtin, me një zell të tillë, saqë e denoncoi njëfarë Nikodhimi te prokonsulli Volusien, i cili ishte ngarkuar prej Dioklecianit për të aplikuar në këtë krahinë ligjet e para të persekutimit.

Ajo e pohoi Krishtin pa pasur frikë para magjistratit dhe ky i fundit urdhëroi ta rrihnin me kamxhik, pavarësisht nga mosha e saj e njomë, dhe t'i fusnin në vesh shufra të nxehura me zjarr. Menduan se vdiq dhe e hodhën jashtë mureve të

qytetit, por një engjëll shkoi dhe e ndihmoi.

Vajza, me ndihmën e tij, hyri deri në dhomën e gjumit të Volusienit, i cili u tmerrua. Më pas e akuzoi shenjtoren si magjistare dhe të nesërmen i preu kokën.

Lipsanet e saj të nderuara u transferuan më pas në Konstandinopojë, në një kishë që iu dedikua asaj, pranë Forumit, ku populli e nderonte shumë.

* * * * *

- OSHËNAR JAKOVI -

Nuk dihet kur dhe ku jetoi. Jeta e tij përbën një shembull klasik të mashtrimit të murgut: Kryente ushtrime të tepërta, duke synuar arritje të larta, por me vullnetin e tij, d.m.th. pa u udhëhequr nga ndonjë jeront, pasi e quante veten të mjaftueshme për arritjen e shpëtimit. Kështu “virtyti” i tij në vend që t’i bënte mirë, i shkaktoi të keqen më të madhe: e çoi drejt mendjemadhësisë dhe vetëmburrjes. Ëndërronte duke u mburrur si të ishte njohësi më i madh i rrugës së shenjtërimit!

Kësaj gjendjeje gjoja të përsosmërisë iu përshtat edhe gjoja epifania (shfaqja hyjnore): Iu shfaq djalli si engjëll drite dhe e urdhëroi që të pastronte e të rregullonte qelinë e vet, sepse po atë mbrëmje do të vinte Krishti, i kënaqur nga jeta që bënte, për t’i dhënë hirin! Dhe ai i shkreti e besoi mashtrimin dhe natën ia hapi derën “Krishtit”, hyri djalli me një suitë të tërëndritur, dhe murgu u ul në gjunjë dhe iu fal, ai e goditi në ballë dhe në çast u zhduk tërë madhështia, dhe i gënjyeri mbeti i vetëm duke qarë në qelinë e tij bosh.

Në mëngjes, duke vajtuar vrapoi te një jeront, i cili, ngaqë kishte përvojë të madhe, pa e dëgjuar, kuptoi se çfarë i kishte ndodhur. E qortoi, e këshilloi dhe e sistemoi: E dërgoi nën bindje në bashkëjetesë me murgjit e tjerë, ku, duke lënë stërmundimet e tepërta, shërbeu në kuzhinë për 7 vjet. Më pas jetoi edhe 7 vjet të tjera i vetëm në qeli, por tashmë duke punuar dhe duke ndjekur rrugë të drejtë shpirtërore, rrugë e cila e bëri “dallues”, d.m.th. të aftë për të dalluar në mënyrë të pagabueshme vullnetin e vërtetë të Perëndisë, madje e bëri edhe mrekullibërës! Fjeti në paqe.

Theksojmë se ka raste, si rasti i mësipërm, ku Perëndia ndërhyr në mënyrë shpëtimtare. Ndërkaq, në raste të tjera, ndoshta për shkak të ngurtësisë morale, djalli i shkatërron trupërisht dhe shpirtërisht të gënjyerit, duke i ftuar p.sh. t’i falen atij në një fron fantastik, i cili në të vërtetë ndodhet në humnerë, në kaos.

[Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë](#)